

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Συνδρομή | Έτησ. Δρ. 4
| Έξωτ. 7

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΝΤΑ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

ΔΕΠΤΑ 25

Αί Συνδρομαί άρχονται την 1 Διςίου ή την 1 Ιουνίου έ. έ.

ΕΤΟΣ Δ—ΑΡΙΘ. 22, 23, 24

15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1 καί 15 ΜΑΪΟΥ 1921

ΑΘΗΝΑΙ, Όδός Νίκης 11—Αριθ. τηλ. 9-97

ΕΣΟ ΑΡΧΗΓΟΣ

Νά γίνει Αρχηγός είναι τὸ όνειρον τοῦ καθενὸς Προσκοποῦ!

Νά γίνει Ὑπαρχηγός ἢ Ἐνωμοτάρχης, νά διοική τούς συναδέλφους του, νά τοὺς ἐμψυχώνῃ μὲ τὴν φλόγα του, νά τοὺς δαηγῇ εἰς τὰ παιγνίδια, εἰς τὴν νίκημ, νά τοὺς κάμῃ νά ἐκτελοῦν καλὰς πράξεις! εὐχαρίστησιν καὶ χωρὶς θόρυβον, κάθε ἀληθινὸς μικρὸς Πρόσκοπος αὐτὸ όνειρεύεται.

Να εἶναι ἀρχηγοὶ εἶναι τὸ όνειρον τῶν μεγαλυτέρων μας, καὶ κάθε ἡμέρα, θυσιάζονται χωρὶς καν νά τὸ συλλογίζονται, διὰ τοὺς νεωτέρους τῶν ἀδελφούς. Ἀλλὰ πόσοι εἶναι ἀληθινοὶ Αρχηγοὶ!

Πόσοι ζοῦν μὲ τὸν νόμον τῶν Προσκοποῦν, πόσοι ἔδωκαν τὴν ζωὴν τῶν ὡς ἀπόστολοι θυσιάζοντες τὸ πᾶν διὰ τὸ ὠραῖον ἔργον, τοῦ ὁποῖου αἰσθάνονται τὴν προσιχί καὶ μεγάλην ἰσχύμ!

Ποιοὶ ἀρχηγοὶ καὶ τοὺς ἰσπότης αὐτοὺς τοῦ Προσκοπισμοῦ, πάντοτε οχυμμένοι εἰς τὰς ψυχὰς τῶν παιδιῶν τῶν, παραφυλάττοντες τὸ ζῦπνημα τῆς συνειδήσεως τῶν, τὰς αἰθουμήτους ἐκδηλώσεις τῆς δράσεως τῶν, τὰς χαράς τῶν, τὰς λύπας τῶν, διὰ νά ζητήσουν τὴν πάντοτε μακρυνὴν λύσιν τῆς μυστηριώδους ἐξισώσεως τῆς νέας ἀνατροφῆς. Ἄ! αὐταὶ αἱ χαρά!—αὐταὶ αἱ λύπαι, αἱ ἀγνωστοὶ θλίψεις τοῦ Αρχηγοῦ! Ἡ σιωπηρὸν δράμα ποῦ ἐκτυλίσσεται μέσα εἰς τὴν νεκρὴν καὶ κρυσταλλίνην αὐτὴν συνείδησιν, τὴν καταπεπονημὴν μέσα, ἀλλὰ γελαστὴν εἰς τὰ παιδιὰ!

Νά εἶσαι Αρχηγός! τί δόξα! λέτε, νά διοικής παιδιὰ, νά ἐπιράγῃς τὴν θέλησὴν σου, νά εἶσαι ὁ κύριός τῶν! τί δόξα! τί ὕπερη φάνεια! τί χρά!

Ἀλλοίμονον! μικροὶ Πρόσκοποι, δὲν ξέρετε, δὲν μπορείτε νά ξέρτε τι γίνεται μέσα εἰς τὴν ψυχὴν τῶν Αρχηγῶν σας, δὲν μπορείτε ἀκόμη νά τοὺς καταλάβετε, ἢ ἀμεριμνησῆσά σας σὰς ἐνθουσιὰ μὲ τὴν θλιβεράν, ἀλλὰ ὕπερογον ἀφωσιῶσιν τοῦ νεκροῦ ἀνθρώπου, τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου ποῦ, ἐθελουσίως, σας

θυσιάζει τὴν ζωὴν του. Νά εἶσαι ἓνας Αρχηγός, ἓνας ἀληθινὸς Αρχηγός, εἶναι ἓνα διαρκὲς βάσανον, ἀνέρχεσαι εἰς τὸ ὕψος μιᾶς ἰδέας, ἢ ὁποῖα πλησιάζει τὴν ἀγιότητα ὁ περιορισμὸς τῶν τρόπων τῶν συνηθειῶν, τῆς σκέψεως, τὸν ὁποῖον πρέπει νά ἐπιβάλλῃς εἰς τὸν ἐαυτὸν σου εἶναι διαρκὲς βασανιστήριον βραδύ, ἀλλὰ ὀχληρὸν· χαίρετε ἐλαφραὶ καὶ μάταιαι ἡδοναὶ τῆς ζωῆς· χαίρετε χαρίσματα τῆς τέρπειας· χαίρετε οἰκογενειακαὶ ἑορταί· χαίρε πάν ὅ τι εὐχαριστεῖ τὰς αἰσθήσεις. Ἔἴσαι Αρχηγός! Καὶ σὰν Αρχηγός πρέπει νά ζῆς σύμφωνα μὲ τὴν ἰδεολογίαν σου».

Τὰ παιδιὰ εἶναι ἐκεῖ ὀπίσω σου καὶ ἡ κορραϊδευτική των ἐξυπνάδα παραμονεύει τὰ σφάλματά σου, πρέπει νά καταρτίψῃς τὰ παλαιὰ καὶ νά δώσης τὸ παράδειγμα χωρὶς πατὴ νά βαρεθῆς.

Ἡ δὲ λοιπὸν τὸ ἔργον σου, καὶ ὁ ζήλος σου σοῦ λέγει πὺς θὰ ἐπιτύχῃς ἐρίζοντας γεμάτους ἀπὸ ὑποσχέσεις καὶ ἀπὸ δόξαν· ἀλλὰ μὴ βιάζεσαι, δὲν ἀρκεῖ πάντοτε ὁ ζήλος!...

Ἀναμφιβόλως θὰ ἐργάζεσαι διὰ νά κερδίσης τὸν πεινερὸν σου ἄρτον, καὶ μέσα εἰς τὸν ὀλισμὸν τῶν μονότονων τῶν ἀπασχολήσεών σου, ὁ ἔπιος σοῦ δίδει τὸ δικαίωμα τὰ τρώγῃς, νά σκέπτεσαι τὰ παιδιὰ σου, τοὺς σκοποὺς σου, τὰς ἐλπίδας σου καὶ εὐχέσαι πράγματα ποῦ σοῦ φαίνονται ἀδύνατα: Ἄ! ἂν ἦμην πλούσιος! λέγεις... πόσα καλὰ θὰ ἔκαμνα!

Καὶ ὅταν τελειώνεις τὴν ἐργασίαν σου, βλέπεις βλέμματα μίσους καὶ ἐξανίστασαι, ἐναντίον τῶν πεινηρῶν, αὐτῶν τῶν δηλητηριαστῶν τῆς κεινωνίας μας. Ἐὰν ἤθελαν θὰ μπορούσαν νά κάμουν καὶ αὐτοὶ καλὰ πράγματα.

Ἔτσι θὰ εἶναι καλύτερα νά εἶσαι πτωχός, δίδου τότε εἰς τὴν πκοτεινιά, θὰ γεννᾶται ἀκόμη ζσηραιτέρα ἢ φλόγα τοῦ Προσκοπισμοῦ.

Κουρασμὸς ἀπὸ τὴν καθημερινὴν δουλειάν, πρέπει νά γράψῃς, νά κάμῃς διακρίματα, νά διαφανώσης, νά εὔρης χρήματα, καὶ τότε θὰ καταλάβῃς τί μαρτύριον εἶναι νά μὴ σ' ἐγγυσοῦν, νά αἰσθάνεσαι τὴν ἀμφιβολίαν τῶν, τὸ κορραϊδευτικὸν τῶν μειδύ-

αμα, να υποφέρης την έυπνάδα των συμπολιτών μας, τότε θα αισθανθής πόσον μικρός είσαι και θα τρέμης έμπρός εις τὸ πρόσωπον, τὸ ὁποῖον μόνον διότι σ' ἐβαρέθηκε θα σὲ βοηθήθῃ ὀλίγον εἰς τὸ ἔργον σου.

Ἄλλὰ μὴ δειλιάς, δὲν τὰ ζηταῖς διὰ τὸν ἑαυτὸν σου· αὐτὰ τὸ ὀφείλουν ὅσοι ἔχουν πρέπει νὰ δώσουν. Ἡ ἐπιμονή σου ἂν εἶναι σταθερά, ὡς εἶναι καὶ ἀπαιτητική· ἐργάζεσαι διὰ τοὺς ἄλλους!

Θὰ γνωρίσῃς δὲ ἐπίσης καὶ τὴν ἀφροντησίαν τῶν μικρῶν, τὴν ἀστάθειάν των, καὶ τὸ σκληρότερον, τὴν ἀδιαφορίαν των καὶ τὴν ἀχαριστίαν των, θα γνωρίσῃς τὴν κακὴν θέλησιν καὶ τὸν ἐγωϊσμὸν μερικῶν γονέων...

Νὰ εἶσαι Ἀρχηγός! τεραστία ἐργασία, πόσα πράγματα πρέπει νὰ μάθῃς διὰ νὰ εἶσαι εἰς τὸ ὄψος τοῦ ἔργου σου· ἀλλὰ ὁ καιρὸς!...

Βλέπεις μὲ τρόμον τὸ μέλλον σου καὶ τὸ πρόβλημα σοῦ τίθεται τρομερόν: «Νὰ τὸ παραβλέψω; Ἢ χάσω μίαν θέσιν γεμάτην ἀπὸ ἐλπίδας· τότε τί θα γίνω; Ἢ παύσω νὰ εἶμαι Ἀρχηγός; ἀλλὰ δὲν μπορῶ, δὲν μπορῶ!...»

Τί νὰ κάμῃς; Καὶ τὸ ἠθικὸν αὐτὸ βασάνισμα τοῦ νὰ θέλῃς νὰ ἐργασθῇς ἀντιτιθέμενον μὲ τὴν ὀλιγόπλευρα ἀδυνατίαν τοῦ νὰ ἐργασθῇς, ἀπέλπιζει αὐτὸν τὸν Ἀρχηγόν, ὅστις θέλει νὰ πηδήσῃ τὰ ἐμπόδια μίας ζωῆς πολὺ στενῆς καὶ νὰ ὀρμηθῇ πρὸς τὴν ἰδέαν του. Ὑπάρχει ἀκόμη μία πάλη πλέον ἐπίπονος, πλέον βιβακτική· εἶναι ἡ πάλη τῆς ψυχῆς πρὸς τὴν ἰδέαν! αὐτοὶ οἱ πειρασμοὶ τῆς ζωϊκῆς ψυχῆς ἐναντίον τῆς πνευματικῆς ψυχῆς, ἡ ὑπερηφάνεια, ἡ ζήλεια, τὸ μῆκος, ὁ πόθος μίας ὀλικῆς εὐτυχίας, τὴν ὅποیان δὲν ἔχουν πλέον τὸ δικαίωμα νὰ χαροῦν!

Ἡ ἑσωτερικὴ πάλη ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ἔχει θλασὰ ἀνθρώπινα ἐλαττώματα καὶ ὅστις θέλει νὰ τὰ ἀποβάῃ διότι πρέπει! Ποία ἐλπίς ὅταν μία ἀκτὴς τῆς ἰδέας σας σὰς ἐνθουσιᾷ καὶ σὰς φέρει πρὸς τὰ ὕψη τῆς ζωῆς τοῦ ἔρωτος καὶ τῆς θυσίας· ποία ἀπελπίσῃα τὸναντίον, ὅταν κουρασμένον, κομμένον ἀπὸ τὰς προσπαθείας σοῦ λέγει ἡ ψυχὴ σου τὸ θλιβερόν: Πρὸς τί λοιπόν! ὁποῖον τὸ ἀποτέλεσμα! ὅσοι περνοῦν ἀπὸ αὐτὸ τὸ μαρτύριον μόνον ξεύραυν ποίαν ἐντασιν ἔχει διὰ μερικὰς στιγμὰς.

Καὶ ὁμοῦς Ἀρχηγέ! πόσον ὠραία ἡ ἀποστολή σου· θάρρος ἐμπιστοσύνη, ἀνάβαινε, ἀνάβαινε πάντοτε, διότι εἶσαι εἰς εὐγενὲς μέταλλον ἐπάνω εἰς τὸν ἀκμονα τῆς ζωῆς κόκκινον καὶ κραδαστὸ τὸ βαρὺ σφύρι τῆς προόδου σὲ κτυπᾷ ἀδικόπως, ἀλλὰ μὲ τὴν πάλην ποῦ διεξάγεις σφυρηλατεῖται μία ψυχὴ ἐκλεκτή, μία δύναμις ἰσχυρά.

Μίαν ἡμέραν θα καταλάβῃς τί σ' ἔκαμε νὰ υποφέρῃς. Ἢ ἂν ὡς στέψιν τῶν προσπαθειῶν σου περιέμενες τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ νὰ διοικήσῃς, τὴν χορὰν τοῦ νὰ εἶσαι κύριος, τὴν εὐγνωμοσύνην ἐκαένων, ἐτοιμάσου διὰ τὴν σκληρότεραν ἀπαγοήτευσιν, ἀλλ' ἔὰν ἀπαρνηθῇς τὸν ἑαυτὸν σου καὶ ἐργασθῇς διὰ τὴν ἰδέαν καὶ μόνον διὰ τὴν ἰδέαν, μὲ ὄλην σου τὴν δύναμιν τῆς θυσίας, τότε ὁ οὐρανὸς θα φωτισθῇ μίαν ἡμέραν καὶ χαρμόσινα τὸ σήμαντρον θα σημάνη τὸ νέον ἔτος, καὶ θα σοῦ δείξῃ τὴν φωτεινὴν ἑδὸν, ὅπου ἄλλοι πρὸ σοῦ ἐβάδισαν μόνον, ἀφήσαντες δι' ἄλλους ὀπίσω τὸν πόνον.

Ἔσο Ἀρχηγός! νέε ἀνθρώπε νέε ἰδεολόγε, ἀλλ' ἔὰν θέλῃς νὰ εἶσαι ἀρχηγός, πρέπει νὰ χαράξῃς μὲ τὸ στυλετό τῆς λύπης ἐπάνω εἰς τὴν ψυχὴν σου τὴν λέψιν: Ἐ γ κ α τ ἄ λ ε ι ψ ι ς τ ῶ ν ἐ γ κ ο σ μ ῖ ω ν.

Θεσσαλονίκη τῆ 10 Μαΐου 1921.

ΑΝΑΣΤ. Α. ΖΟΥΜΠΟΥΛΗΣ

Ἐπισημότης — Διοικητής 6. Ο. Θ.

ΑΙ ΕΚΔΡΟΜΑΙ

Ἡ φυσικὴ ζωὴ εἶναι ἀναγκαία διὰ τὴν σωματικὴν εὐρωστίαν καὶ βίωσιν, διὰ τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου, ὅπερ εἶναι ἡ βῆσις τοῦ πνεύματος. Ἡ σωματικὴ βίωσις γεννᾷ ἰσχυρὰν καὶ ἀδάμαστον θέλησιν. Ἡ φυσικὴ ζωὴ γεννᾷ πᾶν αἰσθηματικὸν χαρακτηριστικόν. Μέσα εἰς αὐτὴν διακρίνει τις τὴν εὐγένειαν, τὴν ἀγνόητα, τὴν ἀγάπην. Ἐκεῖ γεννᾷται ἡ ἀλληλεγγύη, ἡ συναίσθησις τοῦ ὁραίου, ἐκεῖ αἰσθάνεται πᾶς τις καὶ οἰανδήποτε στιγμὴν εὐχάριστον ψυχικὴν διάθεσιν. Ἡ φύσις εἶναι τὸ πρῶτον στοιχεῖον τῆς διαπλάσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου. Διὰ τοῦτο αἱ ἐκδρομαὶ εἶναι ἀναγκαῖαι καὶ πρὸ παντὸς κατὰ τὴν παιδικὴν ἠλικίαν, ὅποτε ἡ ψυχὴ ἐκάστου καὶ τὸ σῶμα εἶναι μάλα εὐπλαστον καὶ τὸ πᾶν ἐπιτυγχάνεται εὐχερῶς ἀλλὰ καὶ ἁρμονικῶς. Ἡ παιδικὴ ζωὴ ὁμοιάζει πρὸς ἓν μικρὸν δένδρον ἢ φυτὸν, τὸ ὁποῖον πλάττεται κατὰ βούλησιν. Ὁ Προσκοπισμὸς δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι τὸ πᾶν ἀναμένει ἀπὸ τὴν ὑπαίθριον χώραν, ὅτι ἡ βῆσις τοῦ Προσκοπισμοῦ ἐγκείται εἰς τὴν φυσικὴν ζωὴν τοῦ Προσκόπου. Διότι ἐκεῖ ἕκαστος Προσκόπος ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν καὶ ὁδηγίαν τοῦ Ἀρχηγοῦ του ἐφαρμόζει ὅτι ἐμαθε. Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν Προσκοπικῶν γνώσεων γίνεται κατὰ τὰς ἐκδρομὰς. Ἐἰς τὰς ἐκδρομὰς ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἀλληλεγγύη ἐδραῖονται καὶ αὐξάνεται, διότι οὐδὲν πραγματοποιεῖται ἀνευ τῆς συνεργασίας ὄλων. Κάθε Προσκόπος αὐτενεργεῖ καὶ ἐργάζεται καὶ οὕτω ἀναπτύσσεται τὸ

αίσθημα της εργασίας και ενεργητικότητας. Έκτελει διαφόρους ασκήσεις γυμναστικάς και το σώμα του ισχυροποιείται και αυξάνεται η μυϊκή δύναμις. Ο νους του υγιαίνει και όλον εν δύνεται. Προβαίνει εις ανιχνεύσεις και παίζει διάφορα Προσκοπικά παιχνίδια, τα οποία σκοπόν έχουν να έμφυσήσουν το θάρρος και να αναπτυχθή το αίσθημα της τόλμης και της ψυχραιμίας εις τους Προσκόπους. Είς την ύπαιθρον χώραν έντεινεται η προσοχή, διεγείρεται το ένδιαφέρον από τας νέας όλον έντυπώσεις. Η φιλοτιμία έξάπτεται και έκαστος ένθουσιάζεται διά την ίδιαν αυτού δύναμιν και παραγωγικότητα εργασίας. Η άμεσος δέ επίβλεψις και οδηγία του άρχηγού διά την κανονικότητα της εφαρμογής των διαφόρων μέσων προς επίτευξιν του προσδοκώμενου, έγχυται και την πλήρη επίτυχίαν του σκοπού του Προσκοπισμού.

ΑΡ. ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ

Άρχηγός Προσκόπων Κριτικού

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΡΑΝΟΥ
ΠΡΟΣ ΕΝΙΣΧΥΣΙΝ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ
ΤΗΣ ΣΕΠΤΗΣ ΗΜΩΝ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ
ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΠΟΡΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΩΝ ΜΑΧΟΜΕΝΩΝ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΑΣ

Όνοματεπώνυμον κτλ.	Ποσόν
Άρχηγός 10ης Ο. Α. Φ. Πάλαρης	50.—
Π 4η Ο. Α. Κ. Πρόκος	25.—
Γεωργ. Άλμπανόπουλος 3ης Προσκόπων	5.—
Π 1η όμάς Άθηνών	25.—
Παντελής Καρατζάς Άρχ. 7ης Ο. Α.	10.—
Π 3η-όμάς Ναυτοπροσκότων	75.—
Π 3η όμάς Προσκότων	50.—
Π 3η όμάς Μαθητευομένων Άθ.	25.—
Άνδρ. Άλεξόπουλος Δοκ. 2ας Ο. Α.	0.70
Άθ. Κούρτελης Πρύσκοπος 3ης Ο. Α.	1.—
Δ. Κούρτελης Ένωμ. 3ης Ο. Α.	1.—
Όδυσσεύς Πάλαρης	5.—
Πρόσκοποι Λιδυμοτείχου	90.—
» Καραγάτς	412.—
» Ηρακλειου	104.—
Π. Έφορος Άττικοβιοωτ. Άθ. Λευκαδίτης	25.—
Όμάς Ίωαννίνων	70.—
» Μυτιλήνης	67.75
Πρόσκοποι Πειραιώς	170.—

Όλικόν ποσόν 1211.45

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Σ. Ε. Π.

Συγκροτηθείς άνεγνωρίσθη ύπ' αριθ' 48 ο Τοπικός Προσκοπισμός Σύμβουλος Βουβάλας και διορίσθησαν ιδρυτικά μέλη αυτού οι κ. κ. Ι. Τσιολάκης, Κ. Τσαβές, Ι. Ράπτης, Κ. Σπύρου και Δ. Παπαδημόπουλος.

Διορίσθη Τοπικός Έφορος Πειραιώς ο κ. Γ. Τομπλιζης. Όσαύτως άνεγνωρίσθη ύπ' αριθ. 49 ο Τ. Π. Σ. Νέως και διορίσθησαν ιδρυτικά μέλη αυτού οι κ. κ. Λίδης και Κ. Παμουζακόγλου.

Διορίσθη όσαύτως Περιφερειακός Έφορος Κεντρ. Μακεδονίας ο κ. Άλ. Κοσμάπουλος και Τοπικός Έφορος Θεσσαλονίκης ο κ. Κ. Μπόνης.

Τοπικός Έφορος Καΐρου ο κ. Δ. Χρηστάβιτς.

Τοπικός Έφορος Καβάλλας ο κ. Ι. Καλλιγιάς.

Όσαύτως στέλλεται ο Άρχηγός κ. Γ. Γουμπηράς εις Άδριανούπολιν όπως άργανώσει το εκεί Σώμα.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Άποστολή έξ Άμερικανών Προσκόπων ύπό τον Άρχηγόν κ. Alfred E. Kornfeld έπεσκέφθη τους Γάλλους Προσκόπους την επείτειον άκριώς της γεννήσεως του Ούμπρικτιώνος, την όποίαν και έώρτασαν οι Γάλλοι Πρόσκοποι προς τιμήν των συναδέλφων των.

Ό Άρχηγός των Γάλλων Προσκόπων Κωνσταντινουπόλεως κ. Godefroy έπεσκέφθη όσαύτως τους Γάλλους συναδέλφους του εις Παρισίους.

Εδώς άμα τή αναχώρησι του σερ Robert Baden Powell εκ Μασαχίας ο Άρχηγός των εκεί Προσκόπων έστειλε προς αυτόν έπιστολήν με έκφράσεις συμπαιθείας ή δέ έπιστολή αυτή άνεχώρησε με το ίδιον ατμόπλοιον τον φέρον τον πατέρα του Προσκοπισμού, εις τρόπον ώστε μόλις έφθασεν εις Βομβάην ειχε την ευχάριστον αυτήν έκπληξιν, εις την όποίαν έσπευσε και να άπαντήση διά θερμής ιδιογράφου έπιστολής.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΜΑΣ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Η νεοσυσταθείσα ύπό του εκεί διαμένοντος Άρχηγού κ. Η. Ησαΐα Έλληνική όμάς προσεκλήθη ύπό του Γαλλικού Προσκοπικού Σώματος (Έθνικού Σώματος της Γαλλίας) όπως λάβη μέρος εις Προσκοπικάς έπιδείξεις αΐτινες θα λάβωσι χώραν την 5 Ίουνίου.

Είς τας έπιδείξεις αυτές θα συμμετέξωσιν επίσης Σέρβοι και Άγγλοι Πρόσκοποι.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ
ΤΗΣ 1ης ΟΜΑΔΟΣ ΣΕΡΡΩΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΟΝΗΝ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Κατὰ τὴν 3ην τ. μ. ἡμέραν Σάββατον διεδόθη ἔτι τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἐπρόκειτο νὰ μεταβῶμεν εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Προδρόμου, δι' ἡμερησίαν ἐκδρομὴν. Περὶ τὸ ἑσπέραις δ' κ. Διευθυντήστου Οἰκοτροφείου καὶ Ἀρχηγὸς τῆς οὐμάδος μας, μᾶς πα-

θα διότι ὁ καιρὸς δὲν ἦτο κατάλληλος δι' ἐκδρομὴν ἢ ὥρων καὶ εἰς ὄρη γυμνά ὡς ἐκεῖνα. Ἀπελπισθέντες τελείως διεσκορπίσθημεν καὶ μετ' ὀλίγον ἀφ' οὗ ἐσήμεν συσσίτιον κατήλθομεν εἰς τὴν τραπεζαρίαν διὰ νὰ λάβωμεν τὸ βόφημά μας.

Ἐξελθόντες ὅμως μετ' ὀλίγον ἐκ τῆς τραπεζαρίας παρετηρήσαμεν ὅτι τὰ νέφη διεσκορπίζοντο καὶ ἀρχίσαμεν ἐκ νέου νὰ παρακαλῶμεν τὸν κ. Διευθυντὴν ἕως μὴ ἀναβάλλῃ τὴν ἐκδρομὴν. Οὕτως κομ-

Η ΥΠΟ ΤΟΝ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΝ κ. ΠΑΡ. ΒΑΡΛΑΝ ΝΕΟΣΥΣΤΑΘΕΙΣΑ 15^η ΟΜΑΔΑ ΑΘΗΝΩΝ

ρῆγγεῖτε νὰ εἶμεθα ἔτοιμοι τὸ πρωὶ εἰς τὸς 5 1/2 διότι εἰς τὰς 6 ἐπρόκειτο νὰ ἀναχωρήσωμεν. Πάντες διεσκορπίσθημεν μὲ χαρὰν, πλάττοντες ὄνειρα περὶ τῆς ἐκδρομῆς, τὴν ἐπομένην δὲ ἀπὸ τὴν 4ην πρωινήν ὥραν ἀρχίσαμε νὰ ἐξυπνοῦμε καὶ εἰς τὰς 6 ὅλοι εἶμεθα ἔτοιμοι μὲ τὰ σακκίδια, τοὺς κοντοὺς καὶ τὰς σάλπιγγας. Ὅποια ὅμως ἀπογοήτευσις μᾶς ἀνέμενε! Ὁ οὐρανὸς ἦτο σκεπασμένος ἀπὸ πυκνὰ καὶ μαῦρα νέφη, καὶ πρὸς μεγάλην μας λύπην ἠκούσαμε τὸν κ. Διευθυντὴν νὰ μᾶς λέγῃ νὰ μὴ βιαζώμε-

φθῆτε ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν μας ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀπὸ τὴν προθυμίαν μας ἀφ' ἑτέρου, μᾶς εἶπε νὰ παραταχθῶμεν καὶ περὶ τὴν 7ην ὥραν ἐξεκινήσαμε. Διηγήσομεν τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως σαλπίζοντες καὶ ψάλλοντες καὶ μετ' ὀλίγον, ἐγκαλείοντες τὴν πόλιν ὅπισθεν ἡμῶν ἀρχίσαμε νὰ ἀνερχώμεθα τοὺς γραφικιστάτους λόφους.

Μὴ θεωρήσῃτε ὑπερβολὴν ἐὰν σὰς εἶπω ὅτι δρόμον τριῶν ὥρων τὸν διηύσαμεν μόνον ἐντὸς δύο.

Ὅτε τέλος πάντων ἀπείχομεν τῆς Μονῆς περὶ τὰ

500 μέτρα παρετάχθημεν ἐκ νέου (διότι καθ' ὁδὸν ἐβαδίζαμεν ὁδοιπορικῶς) καὶ αἱ σάλπιγγες ἤρχισαν νὰ παιανίζωσιν. Οἱ μοναχοὶ, οἵτινες εἶχον εἰδοποιηθῆ περὶ τῆς ἀφίξεώς μας ἤρχισαν νὰ κρούουν τοὺς κώδωνας ὡς ἤκουσαν τὰς σάλπιγγας. Μετ' ὀλίγον δὲ ἐφθάσαμεν εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Προδρόμου, ἔπου μᾶς ὑπεδέχθησαν μὲ πολλὸν ἐνθουσιασμόν.

Κατήλθομεν τότε εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἔπου ἐψά-

λη μικρὰ δεξαλογία μᾶς ὠδήγησαν μετὰ ταῦτα εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ὑποδοχῆς ἔπου μᾶς προσεφέρθη καφφές καὶ οἱ Πρόσκοποι κατὰ παρακίνησιν τοῦ κ. Διευθυντοῦ, ἀπείγγελαν διάφορα πατριωτικὰ ποιήματα καὶ ἔψαλαν διάφορα ᾠσματα ἐνῶ οἱ μάγειροι κατεγίνοντο νὰ ψήσουν τὸ κρέας, τὸ ἔποσον εἶχομεν λάβῃ μεθ' ἡμῶν καὶ νὰ μαγειρεύουν τὰ ψασάλια, τὰ ἔποια μᾶς παρέσχον οἱ μοναχοὶ θεωρήσαντες τὸ κρέ-

Η Α΄ ΟΜΑΔ ΣΕΡΡΩΝ

(Φωτογραφία ληφθεῖσα κατὰ τὴν ἡμερησίαν εἰς τὴν Μονὴν Ἁγίου Προδρόμου ἐκδρομῆν).

ας ἀνεπαρκές.

Ἐφοῦ ἀνεπαύθημεν ἀρκετὰ ἐξήλθομεν νὰ ἴδωμεν τὴν Μονήν, ἣ ὁποία ἔχει κτισθῆ πρὸ 560 ἐτῶν. Οἱ κτίτορες τῆς Μονῆς, ὁ Μητροπολίτης Ζιχωνίων καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Ἐξερῶν Ἰωαννίκιος εἶναι ζωγραφισμέ-

νοι ὑπεράνω τῆς μεγάλης θύρας, μεταξύ δὲ αὐτῶν ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Προδρόμος. Εἰς τὸ μέσον τῆς μεγάλης αὐλῆς εὐρίσκεται ὁ ναός. Ἐκεῖ δύναται τις νὰ ἀναπολήσῃ εἰς ποῖον βαθμὸν τέχνης τε καὶ εὐσεβείας εἶχον φθάσῃ οἱ πρόγονοί μας. Ὑπεράνω τῆς κυ-

ρίας εἰσόδου τοῦ ναοῦ ὑπάρχει ἡ ἔξης ἐπιγραφή. «Ἰσοῦ ἡμέρα Κυρίου ἔρχεται ἀνάτος θυμεῦ καὶ ὀργῆς, θεῖναι τὴν αἰκουμένην ἐν ἡλίει». Πρὸς τὰ δεξιὰ ὑπάρχει ὀρχοία εἰκῶν παριστάνουσα τὸν Πατριάρχην Γεννάδιον Σχολάριον καὶ ἀνωθεν αὐτῆς εἶναι ἡ ἔξης περιγραφή. «Ὁ Γεννάδιος Σχολάριος ὁ Α΄ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως».

Μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὁ ὑποστηρίξας τὰ προνόμια τῆς Μεγάλης ἐκκλησίας δι' Αὐτοκρατορικοῦ Μπερατίου τοῦ Κατακτητοῦ Σουλτάν-Μεχμέτ καὶ ἐνταῦθα ἀποβιώσας. Εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τῆς θυρίδος εἰκῶν ἐπίσης ἀρχαία, παριστάνει τὸν αὐτοκράτορα Ἀνδρόνικον μὲ τὴν ἔξης ἐπιγραφήν. «Ἀνδρό-

ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΣΕΡΡΩΝ

ΥΠΟ ΤΟΝ ΑΡΧΗΓΟΝ κ. Κ. ΙΑΚΩΒΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ

νικος ὁ γέρον Αὐτοκαάτω τῶν Ρωμαίων ὁ τὴν ἱερὰν ταύτην Μονήν μὲ Χρυσόβουλον βασιλικὸν προικίας καὶ ἀναδείξας βασιλικὴν καὶ Πατριαρχικὴν».

Ἐισερχόμενοι διὰ τῆς θυρίδος ταύτης φθάνομεν εἰς τι διαμέρισμα τοῦ ναοῦ ἔπου εὐρίσκονται διάφορα μνημεῖα. Εἰς τὸ μέσον ἀκριβῶς εὐρίσκεται μεγάλη

μαρμαρίνη πιάξ και ἐπ' αὐτῆς ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή. «Τάφος Γενναδίου Σχολαρίου, τοῦ Α'. Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Ἐγένετο ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἐπὶ ἔτους 1854 Μαΐου 7 ἐπὶ Πατριορχείας Κωνσταντινουπόλεως Κλινῶ Ἀνθίμου τοῦ Κουταλιανοῦ ἐπὶ Μητροπολίτου δὲ Σερρών Κ. Τακώβου τοῦ Πατρῆου καὶ ἐπὶ ἡγουμένους Ἀνθίμου ἱερομονάχου. Πλησίον εὐρίσκεται καὶ ὁ τάφος τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ τοῦ Ἐπισκόπου Ἐζεβών Ἰωννικίου.

Ἐισερχόμεθα μετὰ ταῦτα εἰς τὸν κυρίως ναὸν δεξιὰ εἰς τὸν τοῖχον ὑπάρχει εἰκὼν παριστάουσα τὸν Ἅγιον Προδρόμον, τὸν Πατριάρχην Γεννάδιον Σχολάριον, τὸν Ἐπίσκοπον Ζιχνῶν καὶ τὸν Ἅγιον Σπυριδῶνα· κάτωθεν ὑπάρχει ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή. «Ἐἰς τὸν ἐν Μακαρίοις Γεννάδιον τὸν Σχολάριον Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως κείμενον ἐν τῇ παρὰ τὰς Σέρρας ἱερᾷ Μονῇ τοῦ τιμίου Προδρόμου 1854». Κάτωθεν δὲ οἱ ἐξῆς Ὀμηρικοὶ στίχοι. «Ἦδε μὲν ἡ Προδρόμου Μονὴ τὴν κόσμος ἀείδει ἡ πολίχνη μήτηρ Μικεδόνων Σαθέων. Ἦδε δὲ Γενναδίου τοῦ Πατριάρχου τοῦ κλέος εὐρύ. Νεκροδόχου λάρναξ ἀθανάνου φθιτημένου».

«Ὁ δεῖλαι γενεαὶ θνητῶν χρονίητε κάκωσις».

Καὶ μόλις γερῆ Χριστιανῶν προτέρων βαίον καὶ μάλις εὐρατο χούν ὡς πᾶν ἀνεπλήθη, γῆν, ἀρετῆ, σοφίῃ, εὐσεβείῃ, καμάτοις. Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐνθένδο μάκαρ νεκρὸς Τετρακίων. Ἀνιβίοις ἀρχεὶ θῶνους δὲ ἐμφυλίους».

Ἀφοῦ παρατηρήσαμεν καὶ ἄλλας ἀρχαίας εἰκόνας μὲ διάφορα ἐπιγράμματα, ὀδηγούμενοι ὑπὸ τινος μοναχοῦ μετέβημεν νὰ παρατηρήσωμεν τὰ περίξ παρεκλήσια καὶ τὸ δάσος. Καὶ κατ' ἀρχὰς μετέβημεν εἰς τὸν πλησίον καταρράκτην, ὅπου ὁ κ. Ἀρχηγός μας, μᾶς ἐφωτογράφησε κατὰ διαφόρους στάσεις. Μετὰ ταῦτα μᾶς ὠδήγησε εἰς τι παρεκλήσιον τῆς Μεταμορφώσεως, ἔπειτα τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς καὶ τέλος τῶν Ἁγίων Ταξιάρχων.

Ὑψηλὰ εἰς τὸ ὄρος καὶ εἰς ἀπόστασιν ἡμισείας ὥρας εὐρίσκεται μικρὸν παρεκλήσιον ἐπίσης τῆς Μεταμορφώσεως πλησίον δὲ αὐτοῦ στήλαιον βαθὺ καὶ σκοτεινότερον, ὅπου εἰ πρόγονοί μας κατὰ τὰ ἔτη τῆς μακρᾶς καὶ σκληρᾶς δουλείας ἐδιδάσκοντο τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα παρὰ τῶν Μοναχῶν ὑπὸ τὸ φῶς τῆς σελήνης.

Μετὰ ταῦτα ἐπεστρέψαμεν εἰς τὴν Μονήν, ὅπου ἀναπαυθέντες ὀλίγον κατήλθομεν εἰς τὴν τραπεζαρίαν ἕνα φάγωμεν. Μετὰ τὸ γεῦμα διεσκορπίσθημεν εἰς τὸ δάσος καὶ ἐκόψαμεν δάφνας καὶ διάφορα ἄν-

θη, διὰ τῶν ὁποίων ἐστοίσαμεν τὰ καπέλλα μας, τοὺς κοντούς μας καὶ τὰς σάλπιγγας.

Μετ' ὀλίγον ἐσήμανε προσκιητήριον καὶ ἔλοι συνηθροίσθημεν ἐξωθεν τῆς Μονῆς, ὅπου ἐχορέψαμε μετὰ τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ μας. Ἀναπαυθέντες δὲ ὀλίγον καὶ φωτογραφισθέντες μετὰ τῶν Μοναχῶν ἀνεχωρήσαμεν περὶ τὴν ὥραν μ. μ. ἀσπασσθέντες καὶ εὐχαριστήσαντες αὐτοὺς διὰ τὴν ἐνθερμον ὑποδοχῆν των.

Περὶ ὥραν 6 1)2 ἐφθίσαμεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ στολισμένοι μὲ τὰς δάφνας διηυθύνθημεν εἰς τὸ Οἰκτροφεῖον, ὅπου καὶ διελύθημεν ἐκπέμποντες σύρανομήκεις ζητωγραφυγὰς ὑπὲρ τοῦ φιλοπόνως ἐργαζομένου διὰ τὸν Προσκοπισμὸν κ. Διευθυντοῦ καὶ Ἀρχηγοῦ ἡμῶν κ. Τακώβου.

ΕΜΜ. Γ. ΚΑΛΙΟΝΤΖΗΣ

Ἐγομ)χίης 1ης Ὁμάδος, Σερρών

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κ. Γυρτόδημον Ὑπαρχηγὸν Λίμνης. Ἡ συνδρομή σας ἀνενεώθη καὶ σᾶς ἐστάλη ἡ ὑπ. ἀριθ. 899 ἀπόδειξις.

Σπρ. Καλλιγέρην. Μυτιλήνην. Διακόπτομεν τὴν ἀποστολὴν τῶν φύλλων ἀναμένοντες εἰδοποιήσιν σας εὐθὺς, ἀμα τῇ ἐπανόδῳ τῶν μαθητῶν.

Γ. Μαν. Λέσβον. Τὰ χειρόγραφα σας ἐλήφθησαν ἀλλὰ δὲν ἐκρίθησαν κατάλληλα πρὸς δημοσίευσιν, φροντίσατε νὰ στείλλετε ἄλλα ὀλιγώτερον γνωστά. Ὁ κ. Ἀργ. ἐνεγράφη καὶ σᾶς ἐστάλη ἡ ὑπ' ἀριθ. 887 ἀπόδειξις.

Π. Χριστοδουλιδην, Ἀρχηγὸν Προσκόπων, Πάφον. Διακόπτομεν τὴν ἀποστολὴν τῶν φύλλων μέχρι τῆς ἐπανόδου τῶν μαθητῶν.

Γ. Βαβαρέτον Ὑπαρχηγὸν, Ἰωάννινα. Ἐλήφθη ἡ ἐπιταγή σας ὡσαύτως καὶ ἡ κατάστασις τῶν πωληθέντων φύλλων. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὸ εὐγενὲς ἐνδιαφέρον σας καὶ σᾶς ἐστάλη ἡ ὑπ' ἀριθ. 909 ἀπόδειξις.

Γ. Σιδερῆν, μαθητὴν Ἐμπορικῆς Σχολῆς, Σύρον. Ἐνεγράφητε, σᾶς ἐστάλη ἡ ὑπ' ἀριθ. 908 ἀπόδειξις.

Πρὸς ἅπαντας τοὺς συνδρομητὰς καὶ ἀναγνώστας. Ἐνεκεν τῆς ἐπελθούσης καθυστερήσεως εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς «Ζ. Π.» συνεπτήξαμεν εἰς ἓν μόνον τεῦχος τῆς 15ης Ἀπριλίου 1ης καὶ 15ης Μαΐου καὶ καθίσταται γνωστὸν ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ παρόντος φύλλου ἐκατονίσθη λ. 50. Τὸ προσεχὲς τεῦχος θὰ εἶναι τῶν μηνῶν Ἰουνίου καὶ Ἰουλίου.

Ὁ Ταχυδρόμος σας

EDUARD STREFFER

Ο ΕΞΑΔΕΛΦΟΣ ΑΙΜΙΛΙΟΣ

“ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ,”

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τέλος ἡ Αἰμιλία δηγήθη εἰς τὸν Πατέρα της ὅλα τὰ διατροφῆντα καὶ ὁ γηραιὸς τραπεζίτης ἐνθουσιασμένος ὡς τεδεχθῆ μετὰ πολλὴν θέλησιν τὸν ἀπροσδόκητον ἀνταγωνιστὴν. Τὸν ἐπαρέβη εἰς τὸ στήθος του καὶ τὸν ἐκίταξε συγκεκνημένος ὡς ἡ νεωα αὐτῆ φρουρογνωμία νὰ τοῦ εἶχε φέρῃ μυρία ἀγαπήσεις. “Ποῦσε νὰ συνομιλῆ μαζί του μετὰ πολλὴν ἐνδιαφέρον νὰ τοῦ ἀποτείνῃ ἐρωτήσεις καὶ ἡ Αἰμιλία, ἡ ὁποία διὰ πρώτην φωνὴν ἠ-θάνατο ὅτι δὲν τῆς ἐδίδαν σημασίαν ἔκαμε ἓνα μικρὸν μορφισμὸν δυσωρεσκείας καὶ ἀπεσύρθη εἰς τὰ διαιρησίματά της προσφροσισθεῖσα ὅτι ἐπῆγαινε νὰ βγάλῃ τὸ κικέλλο της.

“Ὅπου οἱ δύο ἐξάδελφοὶ κάμνουν γνωριμίαν.

Τὴν ὥραν τοῦ γεύματος ἡ Αἰμιλία ἠναγκάσθη νὰ κατέβῃ εἰς τὴν τραπεζαρίαν καὶ ἡ ζηλοτυρία της εἶχεν ὀλιγον καταπραυνθῆ ὅταν βιέσῃ τὸν πατέρα της, ὅστις ἐπαρέβη εἰς ἀρθροϊτιδὸς νὰ διασχίξῃ τὸν διάδρομον ἀκουρβίων εἰς τὸν βουαζόνια τοῦ νεαροῦ Προσκίου. Τοῦτο τὴν ἐξώργισε καὶ ἔσπευσεν ἀμέσως νὰ προσφέρῃ τὸν ἰδικὸν της βουαζόνια, ἀλλὰ πρὸς μεγάλην της ἐκπληξιν καὶ ἀγανάκτησιν ὁ κ. Μπιούτ χωρὶς διόλου νὰ ἀφήσῃ τὸν βουαζόνια τοῦ Αἰμιλίου ἐδέχθη καὶ τὸν βουαζόνια τῆς κόρης του.

— Ἐδύτης ποῦ εἶμαι! ἀνέκραξεν, εἶμαι ἐν τῷ μέσῳ τῆς λατρευτῆς μου κόρης καὶ τοῦ ἀγαπητοῦ μου ἀνεψιοῦ, μόνον ποῦ ἔχετε καὶ οἱ δύο τὸ ἴδιον ὄνομα καὶ θὰ γίνεσσι σύγχυσις! Διαφέρει τόσο ὀλίγον τὸ Αἰμιλιος ἀπὸ Αἰμιλία.

— Νὰ με φωνάζετε Αἰμιλ ὅπως με ἐφώναζαν εἰς τὸ σπῆτι μου, εἶπεν ὁ νεανίας καὶ ὁ γηραιὸς Τραπεζίτης, εἰς τὸν ὁποῖον ἤρθε ἡ πρώτησις ἐνευσεν ἐνθουσιασμένος.

— Ὁραία! ἀνέκραξεν. Καὶ ἐλλίξω πῶς γρήγορα θὰ γίνετε καλοὶ φίλοι μετὰ τὴν Αἰμιλία ποῦ εἶναι ἓνα πολὺ καλὸ κορίτσι.

— Δὲν ἀμφιβάλλω διόλου δι’ αὐτό, εἶπεν ὁ Αἰμιλιος, ἔχω ἀκούσῃ ἄλλως τε πολλὰ κατὰ τὴν ἐξιδέλφην μου.

— Ἐκεῖνο ποῦ δὲν θὰ μπορέσω νὰ συγχωρήσω ποτὲ εἰς τὸν πατέρα σου, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Μπιούτ εἶπε ὅτι δὲν ἐπεχείρησε ποτὲ νὰ ἐπικοινωνήσῃ μαζί του.

— Ἐχετε δίκαιον, ἀπήντησεν ὁ νεανίας, ἀλλὰ

σκεφθῆτε πόσον θὰ τὸν εἶχε δηλητηριάσῃ ἐναντίον σου ὁ πάππος μου. Ἔπειτα μὴ ξεχνάτε ὅτι ὅταν ἐπεστρέψαμεν εἰς Γαλλίαν εἴμεθα πτωχοὶ καὶ ἀνέζητούσαμε νὰ οὐκ ἴδομε θὰ ἐτρέχαμε τὸν κίνδυνον νὰ παρῆξηθησμεν ὅτι ζητούμεν τὴν βοήθειάν σας, πράγμα ποῦ δὲν τὸ ἤθελε καθόλου ὁ πατέρας.

— Κοίμη! πολὺ κοίμη! Δὲν ἐπρεπε νὰ ἐμποδίσθῃ ἀπὸ τέτοιους λόγους. Ἄλλως τε καὶ αὐτὸ ἂν ἦτο θὰ ἠμπορούσα νὰ τὸν κάμω συνεταῖρόν μου.

— Ἐγὼ τώρα εἶναι ἀπλὸς γιατρός! ἔσπευσε νὰ προσθέσῃ ἡ Αἰμιλία μετὰ τόνον φωνῆς περιφρονητικόν.

— Ναὶ ἀκριβῶς! ἀπλὸς γιατρός ποῦ χιῶρει ὅμως τὴν ἐπίτησιν ὅλου τοῦ κόσμου.

— Σὺ τί σκοπεύεις νὰ κάμῃς Αἰμιλ; ἠρώτησεν ὁ γηραιὸς τραπεζίτης εἰς τὸν ὁποῖον δὲν εἶχε διαφύγει ἡ ὑπεροπτικὴ φράσις τῆς κόρης του.

— Ἐγὼ κατὰ κατὰ δὲν ξεύρω, ἀπήντησεν ὁ νεαρός Προσκίος, διότι δὲν αἰσθάνομαι νὰ ἔχω διόλου κλίσιν πρὸς τὴν ἰατρικὴν.

— Ὅθι ἠμπορούσες νὰ ἐργασθῆς μαζί μου ἴσως ὅταν μεγαλώσῃς. Τὸ ἐπάγγελμα τὸ δικὸν μου εἶναι πολὺ ἐπικερδὲς καὶ βεβαίως θὰ φιλοδοξῆς νὰ γίνῃς πλούσιος.

— Δὲν ἠξέφρω τί σημαίνει νὰ εἶναι κανεὶς πλούσιος γιατί δὲν ἤμιον ποτέ, ἀλλὰ ἐκεῖνο ποῦ φιλοδοξῶ εἶναι νὰ αἰθῶ πολλὰ γράμματα.

— Μὰ τὸ ἓνα δὲν ἐμποδίζει τὸ ἄλλο, παιδί μου, καὶ τί ὀσσηότερο νὰ εἶναι κανεὶς καὶ πλούσιος καὶ μορφωμένος!

— Δὲν λέγω ὅτι μὰ ἀφοῦ δὲν εἶμαι πλούσιος τοῦλάχιστον νὰ ἔχω μόρφωσι διὰ νὰ παρηγορηθῶ.

— Ἐγὼ δὲν συμφωνῶ, διέσφην ἡ Αἰμιλία μετὰ τὴν ὑπεροψίαν ποῦ τὴν ἐχουρατήμιζε, καὶ εἶμαι πολὺ εὐχαιοιστημένη ποῦ δὲν εἴαστε πτωχοὶ σὺν καὶ ἐσένα.

— Ὁ κ. Μπιούτ, ἐ-ύτταξε τὴν κόρην του μετὰ ὀλίγην ἀσθηρότητα καὶ σκεδὸν ἀμέσως διὰ νὰ ἀπασφαλῆσῃ τὸν νοῦν τοῦ Αἰμιλίου τὸν ἠρώτησε μετὰ μηδεμίαν:

— Πῶς σοῦ φαίνεται ἡ ἐξιδέλφη σου, Αἰμιλ;

— Μὰ... πολὺ καλὴ μόνον ποῦ μοιάζει μετὰ τῆς γάτες ποῦ κάποτε κάποτε γρατσουναῖνε.

— Ναὶ ὑπάογον σιγμῆς ποῦ ἄμειβι κάπως ἀπόταμα καὶ θὰ ἤθελα πολὺ νὰ τὸ διορθώσῃ σὺν τὸ ἐλάττωμα, παρετήρησεν ὁ πατὴρ τῆς Αἰμιλίας.

— Εἶναι μωρὸ κοριτσάκι ἀκόμη εἶπεν ὁ Αἰμιλ διὰ νὰ μὴ δυσωρεστήσῃ τὴν ἐξαφέλφην του ἀλλὰ τοῦ-

ναντίον ή νεαρά κόρη έξωργίσθη περισσότερο.
— Δεν είμαι κοριτοσάκι, ανέκραξε με θυμόν, εί-
μαι δεσποινίς.

Ένα άργυρόρηχο γέλιο ύπήρξεν ή άπάντησις έκ
μέρους του νεαρού Προσκοπού και ή Αιμιλία είπε με
έξαιριν :

— Σου άπαιγορεύω νά γελάς ! Δεν είμαι συνηθι-
σμένη εγώ νά μου φέρονται έτσι.

Ο κ. Μπιουτέ έξεώρησε κυλόν νά μη ξέμβη και
ό Αϊμιλ που είχε καλή καρδια και είχε συνηθίσει νά
σέβεται τους άδυνατωτέρους του είπε με καλοσύνην.

— Μη θυμώνης, εξαδελφούλα μου, και δεν γελώ
άφου σέ πειράζει.

Η όμιλία περιεστράφη τότε επί διαφόρων θεμα-
των μεταξύ θείου και άνεψιού, τό πόδι του Αϊμιλ έν
τούτοις ήρχισε νά ποιή φρικώδως και ήναγκάσθη νά
τό βάλη εις ζεστήν σαπουνάδα. Μετά έστειλεν ένα
τηλεγράφημα εις τους γονείς του και άπεστάθη νά
άνταπιυθή εις τό δωμάτιον που του είχαν έτοιμάσει.

V.

Την έπομένην λίαν πρωί ό Αϊμιλιος είχε σηκωθή
και με λύπην του εμυθεν ότι ό θεός του υπέφερε
πολύ την νόκτα από τό άσθμα του και ήναγκάσθη-
σαν νά φερον τον Ιατρόν.

— Αυτά δεν με ξεπνούσατε ; ήρώτησεν ό νεανίας
τόν ύπηρετην που του εφερε τό πρόγευμά του. Και
έσπευσε εις τό δωμάτιον του θείου του όπου την στιγ-
μήν άκριβώς έκείνην ευρίσκειτο ό Ιατρός, ό όποιος
παρηγορήσας ότι ό Αϊμιλιος έχώλιανε τούς έξήταστων
πόδις και του έούστησε δλιγοήμερον άλλ' έντελει άνα-
πανοιν.

— Θα σοφ κρατώ συντροφιάν εάν θέλης, είπεν ή
Αϊμιλία ή όποία κατά βάθος δεν ήτο κακή :

— Έάν θέλω ! ανέκραξεν ό Αϊμιλιος, νά θά εί-
ναι ή μεγαλύτερα ευχαριστίας για μέν, ότι μαρφέσω-
με να μιλήσωμε λίγο.

— Δηλαδή νά μιλήσης θέλης νά είπης, εδιόρθω-
σεν ή Αϊμιλία, διότι όταν είναι κανείς μαζί σου δεν
μπορεί νά είπη ούτε λέξι.

Έ, όπως δήποτε σου δίδεται ή ευκαιρία νά άκοις,
είναι κι' αυτό κάτι.

Βραδυτέρον όταν ό Αϊμιλιος εμεινε μόνος εις τό
δωμάτιόν του με την εξαδέλφην του τής είπε με τό-
νον φωνής σοβαρήν και επίσημον :

— Ξέρεις ότι είναι άρκετά σοβαρά ή κατάντησις
του πατρός σου ; Ο Ιατρός είπεν ότι ήτο άπερισκε-
ψία του να έξέλθη με έκείνον τον έλασινόν καρδόν.

Η Αϊμιλία έστενοχωρήθη πολύ δι' αυτό διότι ένε-
θυμητό καλώς ότι έκείνη είχεν έπιμείνει νά έξέλθουν
με τό άμάξι από Ιδιοτροπίαν της, αλλά δεν ήθελε νά
όμιλογήση την αλήθειαν.

(Άκολουθεί)

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΑΠΟΘΗΚΗΣ

Τρίφυλλα	Δρ.	0 80
Άσπίδες	"	0 30
Τονικά	"	0 30

Ζώναι δερμάτιναι έγγύθριαι	"	5.—
Παντελόνια serpa έγγ. κατασ. γυνδρά	"	25.—
" χειμερινά Άγγλικά	"	14.—
"	"	4.—
Σουγιάδες	"	2.—
Μαυδύλια χρωματιστά τρίγωνα	"	2.—
Θακκι πελέκων	"	16.—
Σακκιά ράγισοι	"	36.—
Υποδημάτα από 1/2—3	"	39.—
" 3—5	"	42.—
" 5—12	"	4.—
Συσκευη πλήρης ραπτικής	"	10.—
Σφαίρι flomher τό κυτίον	"	11.—
Παντελόνια θερινά	"	12.—
" " Άγγλικά	"	1.—
Έγκόλιον Άρχηγού	"	0.80
" Προσκοπού Α' τάξεως	"	2.00
Καρδιά Προσκοπού	"	1.—
Ήλιοθεραπεία	"	1.—
Συμπεριφορά	"	0 50
Σύστημα κατ' ένωσότητος	"	0 80
Ζωή από στρατοπέδο	"	0 80
Συμβολή εις τούς Έθέρους και Έπόπτους	"	0,20
Καταστατικά Η. Συνδέσμων	"	1.—
Προτυπα Ο, Ε, και Τ Η. Σ. ή δεκτός	"	
Έκθεσις Προσκοπικής έργασίας Δυτ. Μακε- δονίας υπό του Τ. Β. Δ. Μακεδονίας	"	0 40
Τι είπε «Προσκοπισμός»	"	0,25
Άσκησης Πεζ. Γυνάστειον	"	0,50
Όδηγισ δι' Άρχηγούς	"	0 10
Γνώσις Δοκίμου	"	4 40
Υφασμα χαλί θερινόν ή ύαχιδι	"	4.—
" " τό μέτρον	"	4.—

ΣΗΜ. Παράκχλούνται οι παραγγέλλοντες να γράφουν άπ' εούθε εις προς την αποθήκην έχοντας έγκρισην του Άρχηγού και Τ. Β. με καθυπογραμμένην υπογραφήν, στέλλοντας συγχρόνως και τό αντίτιμον των ειδών. Τά ταχυδρομικά και οι ναύλοι βεβώνουν τον παραγγέλλοντα.

Άρθρον 7 Κανονισμού. Ο εις τούς Προσκοπούς πολυούμε-
νος ημετισμός και έξαρχησις ανήκουν εις αυτόν άπ' όσον ανή-
κουν εις τό Σόμα. Άμα τή παρατηρεί ή διαγραφή αυτόν
δραβίλου να επιστρέψουν όλα τά εις την κατοχήν των εφρι-
σκόμενα Προσκοπικά είδη, άνευ ούδεμίνας έξαιρέσεως.

Τά είδη ταύτα εκτιμώνται υπό του Διευθυντού της Απο-
θήκης συνλόγως της ψήρας ήν υπέστησαν, και ή αξία αυτόν
καταβάλλεται άμέσως εις τον Πρόσκοπον.

Άρθρον 8. Απαγορεύεται ή πώλησις ή δωρεά Προσκοπι-
κών ειδών εις ούνοδήποτε πρόσωπον μη ανήκον εις τό Σόμα. Οι
Άρχηγοί, Έπιτεταρτηταί και Έθροποι είναι υπεύθυνοι διά την
τήρησιν της διατάξεως ταύτης ή δά Διευθυντής ή ά άπατιτή τήν
αυστηροτάτην τιμωρίαν παντός παραβάτου, άπειρητών δέ εν
άντηκη και τήν δια του Νόμου καταβλήσιν αυτού.